

[Ole Donner]

skrives fra sygehus på grund af manglende primærkommunale foranstaltninger, finder Fremskridtspartiet rimeligt. Dog vil vi i udvalgsarbejdet gerne have fremlagt tal på størrelsen af betalingerne, da disse gerne skal være af en sådan størrelse, at kommunerne løser problemerne for vore ældre. Det må være en menneskeret, at der er pasningskapacitet i de enkelte kommuner.

I denne forbindelse vil vi også foreslå, at man under udvalgsarbejdet undersøger, hvorvidt det skal være muligt for kommunerne at kræve betaling af amterne, hvis de ikke sørger for, at de ældre kan komme på hospital, når de har behov for det.

Sønderjyllands Amtskommunes ønske om gennem et frikommuneforsøg at oprette en fond, Den Sønderjyske Jordfond, vil Fremskridtspartiet vente med at tage stilling til, indtil vi gennem udvalgsarbejdet får besvaret en stribe spørgsmål, hvori hovedlinien vil være, om det kan være rigtigt, at en amtskommune samt primærkommunerne skal gives mulighed for at opkøbe jord i det omfang, der kan blive tale om, herunder hvilke udgifter sådanne dispositioner kan føre til for skatteyderne i den berørte landsdel.

Det fremgår endvidere af lovforslagets tekst, at landsbrugsloven i relation til Den Sønderjyske Jordfond sættes mere eller mindre ud af kraft, og det rejser helt naturligt spørgsmålet, om ikke de strenge landbrugslove skal lempes generelt.

Jeg skal afslutningsvis oplyse, at Fremskridtspartiet, som det også er fremgået af mit indlæg, vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, hvor vi naturligvis vil søge at få besvaret de spørgsmål, som jeg har omtalt i mit indlæg.

Ole Vig Jensen (RV):

Det Radikale Venstre kan give tilslutning til dette lovforslag, der rummer mulighed for, at man på fire nye områder kan gøre forsøg. Jeg skal ikke gå ind i en detaljeret beskrivelse af de fire forsøg, for de er jo allerede beskrevet i de foregående ordførertaler.

Jeg har to kommentarer. Den ene går på etableringen af Den Sønderjyske Jordfond. Der lægges op til en planlægningsperiode på 10 år, men der er jo kun en hjemmel for vel 1½ år i denne lovgivning. Jeg synes nok, vi under udvalgsarbejdet må gøre os overvejelser om,

hvordan man kan få det til at hænge sammen på en ordentlig og fornuftig måde, og jeg vil under alle omstændigheder stille spørgsmål ved, om 10 år ikke er en meget lang periode på et forsøgsområde. Det kan vi imidlertid fordybe os i under udvalgsarbejdet.

Jeg deler den opfattelse, at muligheden for at kunne opkræve betaling pr. sengedag fra en kommune for færdigbehandlede patienter ikke må blive en sovepude for kommunerne. Selvfølgelig er det rigtigt, som det er sagt så tydeligt, at det er en opgave for enhver kommune at have sådanne faciliteter til rådighed, at mennesker ikke skal opholde sig på sygehuset, efter at de er færdigbehandlet.

Som det også fremgår af bemærkningerne, er vi jo ved at nærme os afslutningen af den generelle forsøgsperiode, vi er inde i det næstsidste år, og der er gennemført henimod 400 forsøg, som det fremgår af bemærkningerne, og det vil sige, at vi formentlig allerede i næste folketingssamling skal tage stilling til, hvordan vi får afsluttet denne omfattende forsøgsvirksomhed. Jeg ved ikke, om ministeren allerede på dette tidspunkt har nogen kommentarer til det.

Vi skal vel også gøre os overvejelser om, hvad der kommer efter. Man kan i vore tider næsten ikke forestille sig, at der ikke efter 1993 skulle være rummelige muligheder for kommunerne til at betræde forsøgsvejen. Jeg mener, at erfaringerne indtil dette tidspunkt har bevist, at det faktisk er en god måde at skabe fornyelse og udvikling på i vore kommunale samfund.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de generelt positive ord. Jeg bistår selvfølgelig til at levere alt det udredningsmateriale, der er nødvendigt for et kvalificeret udvalgsarbejde, også til belysning af de kritiske bemærkninger om det, man ville se på i udvalgsbehandlingen.

Hr. Erling Christensen stillede spørgsmål om, hvor mange afslag der egentlig har været givet. Ifølge den sidste liste, jeg har, hvor det er opgjort pr. 1. januar 1992, er der ud af 866 forsøgsdeer givet afslag på 92. Af de 92 afslag er de 8 enslydende; de går helt tilbage til dengang, da man ville gøre forsøg med at ophæve karensdagen, mens den var gældende. Jeg vil sørge for også at tilstille udvalget den liste, jeg har over forsøgsønsker.